

Florida Line Calls #2

Tennis in opkomst in Amerika

Gefeliciteerd, het is gelukt! De Amerikaanse tennisbond startte in het jaar 2000 een campagne met de naam 'Thirty-by-Ten'. Het doel was om in tien jaar tijd dertig miljoen Amerikanen op de tennisbaan te krijgen. Ondanks een kleine 'hick-up' in 2005-2006, is het doel bereikt. Op de vraag Hick-up? antwoordde Kurt Kamperman, algemeen directeur van de USTA Community Tennis, 'het kan aan weersomstandigheden gelegen hebben.' Uiteraard zijn de cijfers enigszins misleidend (dit is immers Amerika), maar de United States Tennis Association (USTA) wappert trots met die statistieken. **Door: Hans Römer | hans@tennisjornaal.nl**

Misleidend is het feit dat van 5,6 miljoen 'regelmatige tennissers' het aantal is gedaald naar 5,2 miljoen. Wie in een jaar minimaal één keer heeft getennist, behoort meteen tot de groep van 24,8 miljoen! Toch gebruikt de USTA deze resultaten op een slimme manier voor

promotionele doeleinden. Wanneer je voortdurend communiceert dat het goed gaat met de tennissport, dan gaat iedereen dat geloven. Leuk, tennis! Ja, wordt er gedacht, laat ik ook weer eens een balletje slaan. Opvallend gegeven is dat de USTA en de KNLTB een gelijk aantal leden

telt (zo rond de 700.000). Vrijwel iedere Nederlandse tennisspeler staat geregistreerd in Amersfoort, maar van de dertig miljoen Amerikaanse tennissers is slechts 2,3 procent lid van de USTA. Daar wordt van alles aan gedaan. Tennis wordt naar scholen gebracht, Cardio tennis groeit nog steeds en op landelijk niveau werd op 1 maart 2010 een 'Tennis Night of America' georganiseerd. Topspelers werden ingezet om jeugdleden te werven. Ook de jaarlijkse promotionele USPTA campagne 'Tennis Across America' wordt door veel tennissers gebruikt om mensen naar de tennisbaan te lokken.

Ik moet bekennen dat ik zelf ook die 'energy' begin te voelen. De laatste achttien maanden ervoer ik dat optimisme tijdens diverse ATP- en WTA toernooien, maar ook op openbare banen door het land. Ik zie die spirit op de clubs waar ik werk of heb gewerkt, in de media – televisie, kranten en tennismagazines – en tijdens de USPTA- en PTR tennisconventies. De US Open levert natuurlijk ook een belangrijke bijdrage, de kaartverkoop alleen al brengt 80 miljoen dollar in het laatje! De US Open is uitgegroeid tot een van de grootste sportevenementen van het land, en de bezoekersaantallen (meer dan 700.000) en kijkcijfers stijgen elk jaar naar recordhoogte, met als gevolg dat tennis steeds breder wordt. Kortom, er hangt een positieve 'buzz' rond tennis! Ook zagen de jaarlijkse cijfers van de SGMA (Sporting Goods Manufacturers Association) er in 2009 relatief goed uit. De statistieken geven aan dat de verkoop van rackets, tennisballen en andere tennisgerelateerde producten licht is gestegen.

Naar mijn mening zal de doorbraak van een paar nieuwe, liefst charismatische spelers een en ander in een stroomversnelling brengen. Want eerlijk gezegd hebben Andy Roddick en James Blake hun beste tijd gehad. Hoewel John Isner en Sam Querrey beleefde en relatief jonge spelers zijn, zie ik ze geen grandslamtoernooi winnen. En daar draait het in Amerika om. Wie een Slam wint, heeft recht van spreken, wordt gehoord en hoort erbij. Een speler met uitstraling stimuleert de sport, de verkoop van tennisproducten, tv-commercials en sappige verhalen in de media. En als het meezit, maakt die speler ook nog een misstap. Wat Serena Williams vorig jaar uithaalde tijdens de US Open (schelden naar lijnrechter) in de halve finale tegen Kim Clijsters trekt aandacht voor de sport. Of je het nu goed keurt of niet.

De economische malaise is ook hier in Florida voelbaar. Toch ben ik van mening dat de positieve trend zal doorzetten en dat tennis weer een solide plaats gaat innemen tussen al die andere sporten die hier worden beoefend. Of deze ontwikkeling zich ook naar Europa verplaatst, is maar de vraag. Nieuwe trends moeten uiteraard worden gestimuleerd. Dat gebeurt in Amerika door tv, radio en internet. Gecombineerd met de inzet van voormalige toppers en goede coaches wordt een breed publiek bereikt en met eerder genoemde promoties van alle betrokken organisaties, ligt het voor de hand dat tennis weer in de lift zit. Daarom een aantal tips voor de tennisbond gebaseerd op mijn ervaring in Amerika:

1. Breng de Dutch Open terug!
2. Consult alle Nederlandse coaches die in het buitenland werkzaam zijn, nodig ze een keer uit in Amersfoort en vraag of Michiel Schapers, Jan Siemerink, Jacco Eltingh, Brenda Schultz, Paul Haarhuis, Manon Bollegraf en Richard Krajicek ook willen aanschuiven. Luister eerst, maar daarna wel actie!
3. Stuur jonge spelers eerder en vaker over de grens.
4. Promoot tennis met veel uiteenlopende campagnes
5. Goede samenwerking tussen de KNLTB en de VNT
6. Spread the word!

Na jarenlang in Amerika gewoond te hebben is het misschien niet eerlijk om kritiek te hebben op het beleid en de promotie van tennis in Nederland. Maar laten we eerlijk zijn: dat de Dutch Open niet meer bestaat, is uitermate treurig voor iedere oranje tennisfan. Het is ook jammer om te horen – van Nederlandse coaches en spelers die ik hier tegenkom op toernooien – dat de KNLTB niet altijd meewerkt in het belang van de spelers. Juist omdat er aardig wat goede Nederlandse coaches werkzaam zijn in het buitenland en op het professionele circuit (Robert Lansdorp, Dennis Schenk, Sven Groeneveld, Eric Van Harpen).

Ga er voor! Wie weet wordt tennis in Nederland ooit nog populairder dan voetbal. ●

Hans Römer (49), trouw VNT lid, heeft na het behalen van zijn CIOS diploma in 1982 het een en ander van de tenniswereld ervaren. Met een KNLTB C-licentie, PTR 5a Professional gradering en een onlangs erkende USPTA Master Professional promotie heeft hij lesgegeven en gecoacht in o.a. Amsterdam, Arnhem, New York, Californië en Maine. Sinds kort is hij werkzaam als Director of Tennis Operations van de prestigieuze BallenIsles Country Club in Florida, alwaar hij een staf van 15 werknemers en 22 tennisbanen overziet. Hij is lid van de USTWA (United States Tennis Writers' Association).